

Bogusław Swiecimski ur. 24.06.1899 roku w Warszawie. Pseudonim "Topór".

Ojciec jego założył w Warszawie własną szkołę techniczną 3-klasową o typie niższym, niż jedyna podówczas szkoła Wawelberga i Rotwanda. Posiadała ona wydziały: mechaniczny, chemiczny, budowlany.

B. Swiecimski uczęszczał do gimnazjum w Warszawie, tam też ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

W czasie od 13.11.1918 r. do 20.10.1919r. był w szkole podchorążych. Posiada odznaczenie "Krzyż Walecznych" nadany rozkazem Nr. 21 z dnia 11.06.1921 roku przez Szefa Sztabu Generalnego Sikorskiego, Generała Porucznika.

Zwolniony ze służby wojskowej w dniu 24.02.1922 roku.

Odbył 6-cio tygodniowe ćwiczenia w latach 1925.1928.1931.1932.

W roku 1926 15 lipca ożenił się z Eugenią Pekszo /siostrą późniejszego odkrywcy grobów królewskich pod Katedrą Wileńską w Wilnie Jana Pekszo/.

Początkowo po studiach mieszkał w Warszawie, gdzie współpracował, przy projekcie gmachu Ministerstwa Komunikacji w W-wie przy ul. Chałubińskiego, zaś w roku 1933 przenosi się do Wilna.

Tu pracował jako architekt. Między innymi jego projektu jest szkoła powszechna w Jerozolimce, /obecnie dzielnica Wilna/.

Przez pewien czas pracował w Państwowej Szkole Technicznej jako wykładowca. Nadano mu tam przydomek "Gandi" /Był, b. do niego podobny/ W Jerozolimce przy ul. Bojarskiej kupił niewykończony dom na t. zw. Kolonii Bankowej.

W dniu 4.04.1938r. przeniósł się do końskich, gdzie pracował na dwóch etatach, jako architekt miejski dla miasta Końskie i Opoczno w woj. Kieleckim.

W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany.

Powrócił w październiku i wtedy dla bezpieczeństwa przeniósł się do Warszawy.

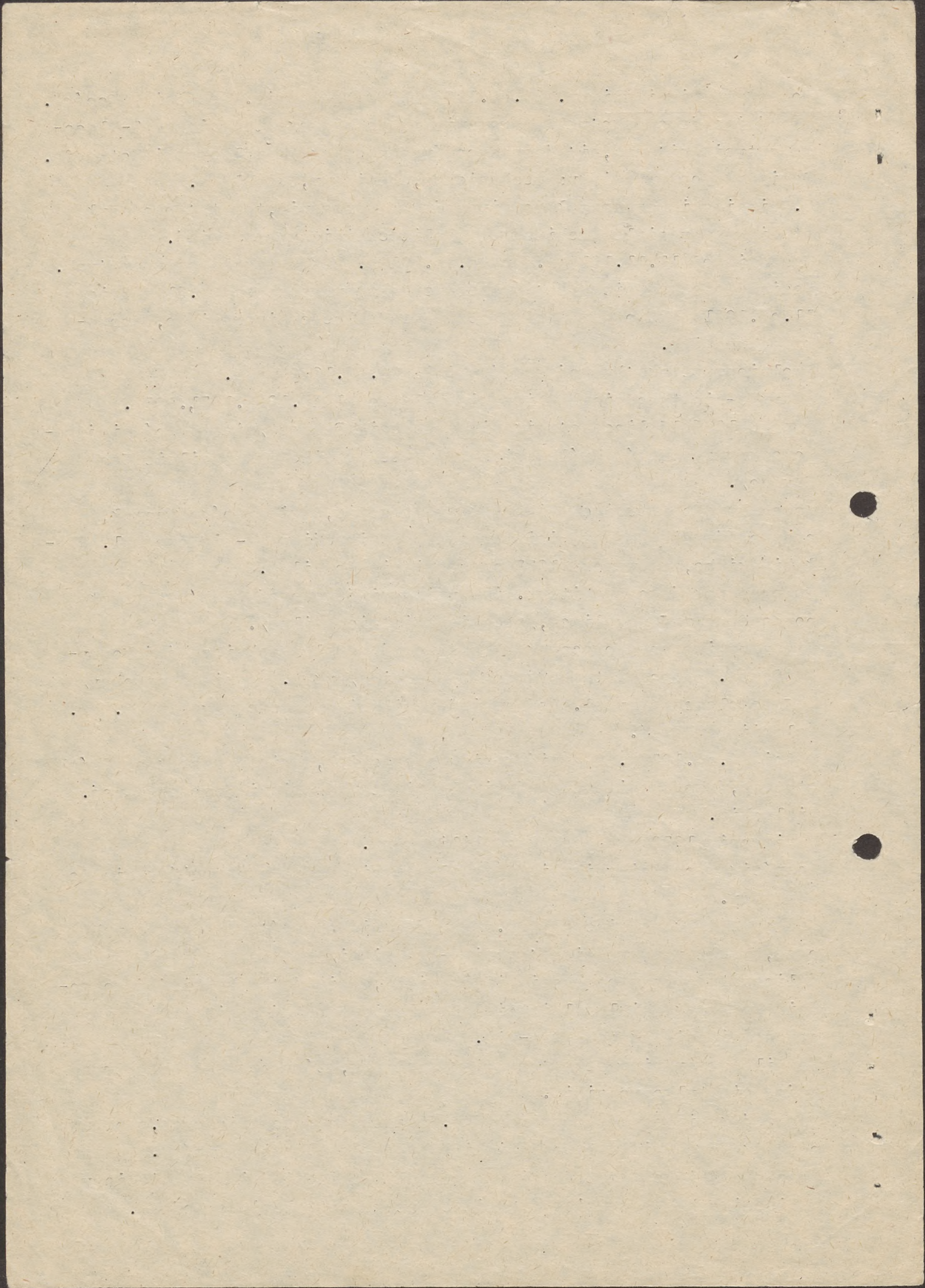
Tam przebywał do lipca 1942r. chwytając się przeróżnych dorywczych prac, by utrzymać rodzinę /ionę i 4-kę dzieci/

W lipcu tego roku przenosi się do Wilna, gdzie już wcześniej jego rodzina przeszła nielegalnie "zieloną granicę" ratując się tym samym przed śmiercią głodową w W-wie.

Na Wileńszczyźnie matka Tony miała folwark, który pozwolił przetrwać wojnę nie tylko rodzinie.

Tam zajął się pracą konspiracyjną. Początkowo jako zwiadowca, a potem poszedł do oddziału "Lupaszk" i przybrał pseudonim "Topór".

Wraz z oddziałem dostaje się do niewoli Sowieckiej i jest więziony w Miednikach z kąd ucieka do Białegostoku do Polskiego Wojska.

Tu zostaje zdekonspirowany, jako były partyzant, co w konsekwencji doprowadza do aresztowania i wywieżenia w głąb Rosji. Między innymi był w Rżaniu.

Po rehabilitacji wraca do Kraju w grudniu w 1947 roku. Jest bardzo wycieńczony i chory. Umiera 7 kwietnia 1948 roku, w trzy miesiące po powrocie, mając niespełna 49 lat.

Hanna Petrus

